

Članek je izšel v 28. izdaji revije Karma Plus

Similia similibus curentur

»Podobno zdravi s podobnim«, to je esenca homeopatskega zdravljenja, ki jo je pred 200 leti odkril nemški zdravnik Dr. Samuel Hahnemann.

Mladost Dr. Hahnemanna

Bilo je leta 1755 v pomladnem času, ko se je v nemški kraljevnini Sachsen rodil mladi Christian Friedrich Samuel Hahnemann. Njegov oče je bil slikar, ampak posebne stroke, ker je namreč slikal porcelanske posode. Drugače je oče bil idealist, in njegove otroke je vzgojil v smislu, da je človeško življenje nedotakljivo. Zato je nudil otrokom, najboljšo izobrazbo, ki mu je bila možna. Tako je prišlo, da je mladi Hahnemann šel na gimnazijo St. Afra, ki jo je obiskal tudi Johann Wolfgang von Goethe, in tam maturiral s dobrim uspehom. Na gimnaziji St. Afra je opazil, da je v življenju treba meti pogum, za znanje. V mnogih homoeopatskih knjigah se torej najde latinski pregovor »Aude sapere«, ki ga je Hahnemann našel na vratih gimnazije St. Afra. Iz idealizma se je Hahnemann odločil za študija medicine, ki ga je absolviral na Leipzigiški univerzi. Obvladal je mnogo jezikov, med drugim angleščino in francoščino, tako si je študil financiral s prevajanjem knjig, večinoma medicinskega področja. Potoval je po Evropi, velikokrat v Nemčiji, bil pa je tudi na Dunaju in v Transilvaniji, ker je imel prve stike s malarijo! Zakaj ravno malarija?

Eksperiment s skorjo Kininovca

Leta 1780 je Samuel Hahnemann ravno prevajal knjigo angleža Callen, ki je v medicinski knjigi razložil učinek kininovca na želodec. Pravil je, da kininovec okrepi želodec, in s tem zdravi malarijo. Hahnemann, medicinar in moder v enem, tega ni verjel, ker je kot zdravnik vedel da skorja kininovca škoduje želodcu. Tega je hotel tudi dokazati, začel je eksperiment, ki je v homeopatiji tudi znan kot »kininovcev poiskus«, in jemal je navadno kinovo skorjo. Pri tem se je zgodilo nekaj čudnega, začel je namreč dobivati simptome malarije, nehal je s kiniova skorjo in simptomi so odšli. Hahnemann si je mislil torej, da če ena snov lahko ustvarja simptome potem jih tudi lahko kurira. In tako je bila rojena homeopatija.

Kaj je homeopatija?

Beseda pride iz grščine [homeo=podoben, pathos=trpljenje] in pomeni, da je bolezn dano nekaj podobnega, kar jo ozdravi. Na začetku je bil samo kininov eksperiment, ideja za tem, pa je homeopatijo razlikovala med vse druge terapije. Bodisi šolska, klinična medicina, ayurveda, tradicionalna kitajska medicina ali želiščna terapija, vse delajo po načinu, da nasprotujejo bolezn. Na primer, če si zažgete roko ob ognju, bo vam zdravnik svetoval mrzlo hladno vodo, ker prepreči bolečine in izsuševanje roke. Homeopat pa vam bo svetoval vročo vodo, ker je bolezn podobna, in s tem hitro in enostavno zdravi. To je način podobnega zdravljenja, t. i. similia similibus curentur.

Članek je izšel v 28. izdaji revije Karma Plus

Sledili so eksperimenti s drugimi zdravili, samo da jih je Hahnemann od tedaj imenol zdravilne preglede, saj niso bili več eksperimenti. In Hahnemann tudi ni bil več sam s to idejo, imel je privrženca, ki so pomagali pri pregledih, ki so tedaj bili večinoma od domača zdravila, kot npr.: Arnika (Arnica), Kamelica (Chamomilla), Kosmatinec (Pulsatilla), gabez (Symphytum) in domača čebula. V nekaj letih je nabral cel kup različnih zdravil, imel jih je šesdeset, medtem so bila tudi zdravila drugega izvira, kot npr. Sepia (Kalamar), Thuja (Tuja) in Natrium muriaticum (sol). Homeopatija je postala v kratkem času zelo znana, vsaj je Hahnemann tudi imel uspehe v kugi, škrlatinki, in poporodnem prisadu, kar so tedaj bile smrtne bolezni. Kljub vsemu, je Hahnemann imel težave s strupenimi učinki, ki so imela njegova zdravila, mislil si je, da je najbolje da jih razredči s alkoholom. Razredčena zdravila so bila manj strupena, so pa naenkrat zgubili njen zdravilni učinek, in tako jih ni več mogel dobro uporabljati. Vse v sem Hahnemann ni bil zadovoljen s homeopatijo, princip je bil pravilen, toda zdravila strupena, in med drugim je opazil tudi stranske učinke. Vsaj si lahko predstavljamo kako se godi bolniku če ravno dobi Belladonna pomešana s malo alkoholom? Hahnemann je iskal druge možnosti, samo ni vedel kake so tiste?

Postopek potenciranja

Homeopatija je v tem času imela že mnogo občudovalcev, nažalost pa tudi mnogo nasprotnikov, posebno od strani zdravnikov, bili so že tedaj mnenja, da zdravilo ki je razredčeno s alkoholom nima tega učinka kot pur doza. Hahnemann je gledal naprej, motili so ga še vedno stranski učinki in visoke doze. Leta 1821, pa mu je uspelo, našel je postopek potenciranja, kar pomeni, da se zdravilo ne samo pomeša s alkoholom, ampak da se zdravilo še 10 krat trese s roko. Šele s postopkom potenciranja, postane iz zdravila alkimično zdravilo, kakor je to imenoval Paracelsus. S potenciranjem vzamemo strupenim snovem tudi njeno strupenost. Tako mi homeopati velikokrat delamo s strupi, kakor so to opij, arzen, strupov kač in potenciranim bakterijam kot npr. Tuberculinum. S tem lahko bolj učinkovito delamo kakor je to moral začetka delati Dr. Hahnemann. To je bil višek Hahnemannovega življenja, in v visoki starosti je postal pravi modni zdravnik v Parizu, tja ga je še zagnala Melanie Hahnemann, nova mlada prijateljica, ki mu je s tem olepšala zadnja leta. Leta 1843 je umrl slavnostno, in miruje na pokopališču v Parizu.

O potencah

Večinoma se danes uporabijo C-Potence, druge potence so tudi D, LM in Q-potence. Tema potenc je precej kompleksna, zato ne bom več o tem povedal, kakor je res potrebno. Na vsak način boste homeopatsko zdravilo prepoznali že na flaški, ker homeopatska zdravila izgledajo tako:

Chamomilla C 30

Kot prvo vidite ime zdravila v latinščini (Chamomilla = Kamelica), nato črka C za način potenciranja, na koncu pa je ena številka. Številka nakaže stopnjo potence, tem višja je številka, tem večja tudi potenca, iz tega sledi da je visoka potenca, bolj učinkovita, kakor nizka potenca. Konvencionalna medicina dvomi, da ima

Članek je izšel v 28. izdaji revije Karma Plus

homeopatija sploh kak učinek, zato ker po avogadrovem pravilu, ni več nobenega atoma od potence C 23, naprej. Pogoste so sledeče potence iz C-skupine: 30, 200, 1.000, 10.000, in višje. Iz D-skupine pa: 2, 3, 4, 6, 8, 12, 30, 200 in višje.

Šele po potenciranju je zdravilo šele homeopatsko, in postane tudi samo, če se da na podobnost simpotov. Ker v teh zdravil nimate nobene prvotne snovi, se oddajo ta zdravila kot kapljice ali kot granule (zdravilo pomešano s mlečnim sladkorjem). Kemično ni več nobene snovi vidne, kar se da naprej na informacij, je t. i. duša zdravila. Že Hahnemann je rekel, da je neka skrivnost v teh zdravilih ki se odpre če jih potenciramo, ravno tako kakor so tudi nekatere bolezni skrivnosti našega organizma. V zadnjih letih pa je francoskim znanstvenikom uspelo, da dokažejo delovanje homeopatije. Dokazali so namreč, da voda da naprej informacije, tako tudi informacijo zdravila, drugi dokaz je dal japonec Emoto, ki je eksperimentalno s vodo, in našel je isti fenomen, kakor francoski znanstveniki. Če v tem primeru pomislimo, da človek sestoji iz 2/3 vode, potem je razumljivo da je delovanje homeopatskih zdravil, brez težav možno.

Similimum

Druga posebnost v homeopatski terapiji je, da bolnikom ne damo kompleks potenciranih zdravil in za vsako bolijo nekaj drugega, ampak da dobi samo eno zdravilo, tega imenujemo »similimum«. Bolnikom s visoko vročino, otečenim mandlom in krči, ne bomo dali antibiotik, in antipiretik, ampak kot homeopati samo eno zdravilo v tem primeru bi morda Belladonna bila ta primerna. Tudi v dolgotrajnih boleznih, v revmi, psorizii, ali podobnega, se večinoma da samo eno zdravilo, v večini primerov to telesu zadostuje da se zdravi. Seveda obstajajo tudi slučajji, ko je več zdravil potrebnih, toda jih nikoli ne damo skupaj kot kompleks, to pa zato, da lahko ta pravo zdravilo dela. V lekarnah boste med drugim našli homeopatske kapljice v kompleksu, tam je namešanih več zdravil v eno. Od kompleksnih zdravil vam odkrito odsvetujem, večina ljudi je razočarano, ker ti kompleksi ne delajo vedno. Na vsak način pa je homeopatska terapija, časovno zelo intenzivna, zato pa tudi zelo učinkovita.

O zdravilih nasplošno

Mnogo informacij ste dobilo o homeopatiji, o tem kako se potencirajo zdravila, kako z njimi ravnamo, nisem vam pa še toliko povedal o tem kakšna so ta zdravila. Hahnemann je imel dobro oko za ta zdravila, ki so v njegovim času bili predvidoma želišča s polja ali iz vrta. Hahnemann je s zdravilnimi pregledi dokazal, da imajo ta želišča miazmatičen karakter. »Miazma« je neka stvar v človeku ki ga dela bolnega, zato potrebuje zdravilo, ki uniči to miazmo. Že tedaj je Hahnemann kuriral več kot 90% bolezni s perfektnim uspehom, imel pa je samo 60 zdravil na razpolago. Danes obstaja več kot 5.000 različnih zdravil, in uspehi so še vedno dobri. Zato je Hahnemann predpisal kako je treba pripraviti želišča, da se lahko uporabijo kot zdravila. Predpisal je kaj od želišča se uporabi za izdelavo, in tudi kako se zdravilo izdeluje. Za vsa zdravila pa velja, da od prvotne snovi potrebujemo najbolj karakterističen del. V homeopatiji so v uporabi zdravila iz rastlin, živalskih produktov,

Članek je izšel v 28. izdaji revije Karma Plus

človeških produktov, mineralov in kemičnih povezav. Zdravila in njena izdelava je registrirana v HAB (Homöpathisches Arzneimittelbuch), nemškem registru za homeopatska zdravila brez dokazljive indikacije. V Sloveniji tega registra, kolikor sem jaz začanso informiran, ne obstaja, so pa na tem da ga bodo izdelali.

Terapija

Bistven del homeopatske terapije je prva konzultacija, t. i. anamneza. V tej anamnezi bolnik pove homeopatu na dolgo in široko kaj mu manjka. Homeopat pa mu bo stavil vprašanja, npr.: v kateri legi najraje spijete, kateri jedi dajete prednost, kaj sanjate, katero vreme imate rajši, itd.? Vprašal bo bolnika tudi posebnosti bola, ki ga ima, ali pa tudi kako se ta bol shujša ali poboljša. Vseskupaj traja 1½ ure. V tem času je naloga homeopata, da najde t. i. similimum za bolnika. Če mu to uspe je že mnogo zmagal, in bolnik dobi od homeopata homeopatsko zdravilo, kakor sem vam že povedal. To zdravilo je večinoma treba vzeti samo enkratno, učinek zdravila je dolgotrajen, od štiri do šest tednov. Po približno štiri tednih je naslednja konzultacija, v tej pacient pove, a se je težava kot taka poboljšala, ali ne. Na vsak način je treba, terapijo spremljati in opazovati, tako da homeopat ve, a je na pravi sledi. Treba je, da pacient da mnogo informacij, in da se tudi samega sebe opazuje. Pri nas namreč ni kot pri zdravniku, da vzamete tabletko in vse je proč, pot je mnogokrat trda in dolga. Mi homeopati kot taki, ne zdravimo, mi samo spremljamo, kdor zdravi je impulz zdravila in pacient, ki pusti, da ta impulz lahko dela.

V akutni bolezni homeopatija pomaga v teku urah ali dneh, in za večina ljudi je to veliki dokaz, kako mogočna je ta terapija.

Dolgotrajne terapije trajajo zelo dolgo, vsaj je tudi čas bolezni večinoma že dolg. Če ma nekdo 20 let visok krvni pritisk, potem kaže izkušnja, da je treba 20 mesecov, da se krvni pritisk normalizira. V tem času so potrebne konzultacije, in eno ali več zdravil.

V Sloveniji ležijo stroški za eno anamnezo približno pri SIT 10.000,--, naslednje konzultacije pa pri približno SIT 5.000,--. Stroški za zdravila so večinoma že vključena v ceni, če pa je treba zdravilo dobiti od lekarne, pa jih je treba plačati sam, in znašajo približno SIT 3.000,--. V državah evropske unije, Nemčije, Francije in velike Britanije, plačate približno € 100,-- za prvo anamnezo in € 50,-- za naslednje. Tako so homeopatske terapije po Sloveniji precej ugodne.

Homeopatija v Sloveniji

Na kratko bi vam še rad povedal, kako stoji s homeopatijo v Sloveniji. Priznati moram da nimam preveč informacij, fakt pa je, da homeopatija po Sloveniji še ni precej razvita. Zdravila ne dobite v lekarnah, in treba jih je dobivati čezmenjo iz Avstrije ali Italije. V Sloveniji obstaja med drugim homeopatsko društvo, njeno članstvo je pa omejeno na zdravnike, kar se meni osebno zdi zelo žalostno. Obstaja dosti homeopatov, ki so t. i. zdravilci, niso pa organizirani, in njene naslove dobite samo po poti znancov. Manjka tudi dobro izobraženih homeopatov, ker ni šol ki bi jih izobraževali, in tečajji, ki obstajajo, so premanj informativni, in ne zadostujejo, za to kar mora en homeopat znati. Stanje homeopatije v Sloveniji in nekaterih drugih

Članek je izšel v 28. izdaji revije Karma Plus

držav, je socialno političen problem. S homeopatijo ne morete postati res bogati, kvečemu morda zdravi. Če si pogledate akcije farmacevtskih koncernov na borzi, potem bote hitro opazili, zakaj je državna zdravstvena politika taka kakor je – namreč kapitalistična in ne res zdravilna. Stavi se vprašanje, kako dolgo bodo ti zdravstveni sistemi še delali, v tej gospodarski krizi, v kateri se Evropska unija začanso zahaja ne bo šlo tako naprej. Zdravske zavarovalnice v Avstriji in Nemčiji so finančno prazne in ni jim več mogoče financirati visoke stroške zdravljenja.

Študij homeopatije je trdo delo, in izobrazba traja 3-5 let, nato še potrebujete praktično delo na pacientu, vse drugo kakor lahka pot, in najmanj tako trda kakor vsakega univerzitetno izobraženega znanstvenika. Moje osebno mnenje pa je, da naj bi homeopatija bila dostopna za vsakogar, čeprav je materija težka, si je lahko možno, naučiti osnovne stvari, za akutne bolezni in situacije v stiski.

Kaj homeopatija zna?

Mnogokrat ljudje mislijo, da je homeopatija tako imenitna, da se znjo lahko zdravi vse. Res je, da se lahko zdravi mnogo, ampak ne vse, mnogokrat se tudi samo olajšuje bolezen, in v nekaterih primerih, tudi naša pomoč nič ne zadostuje več. Zato vam ne bom našteval kaj zna homeopatija, ampak to kar res ne zna! Skoraj nemogoče je terapija pri raku, s AIDS-om in v težki psihični bolezni, kakor npr.: shizofreniji. Seveda, se lahko poskusi terapija, a bo prišlo do uspeha, je pa druga stvar. Homeopatija dobro pomaga v vseh akutnih boleznih, in v vseh dolgotrajnih, nespremenljivih boleznih. V kroničnem primeru je pa treba, da dela homeopat, ki je urjen v materiji, akutne stvari pa lahko kurira vsak, ki obvlada temeljne zakone homeopatije.

V naslednjih izdajah Karma plus bom vam predstavil nekatere teh zdravil, s telesnimi značilnosti in duševno sliko zdravila. Morda se boste tudi vi po tej poti, prepoznali v enem teh zdravil.

Boris Wakounig